

[Industriministeren]

ten af disse ordninger er skabt og hovedparten af disse midler er stillet til rådighed for at tilgodese mindre virksomheder. Derfor er det en lidt urimelig påstand, som har sit udgangspunkt i, at hr. Askjær Jørgensen tror, at gode små virksomheder er bedst tjent med, at dårlige og forkert drevne virksomheder får lov til at belaste de bedre og fornuftigere virksomheders renommé. Det er dér, vi vil sætte ind, det er ikke nogen andre steder. Vi vil ikke forhindre gode virksomheder i at eksistere, men vi vil være med til at skille de dårlige virksomheder fra, der belaster de gode virksomheders omdømme, og det burde være en fælles interesse.

Hr. Hahn spurgte mig, om man ikke kunne tænke sig en selskabslignende beskatning af enkeltmandsforetagender. Jeg synes, jeg skal sige, at ministeren for skatter og afgifter arbejder med nøjagtig sådanne overvejelser.

Jeg skal takke fru Janne Normann for en meget positiv tilslutning til disse lovforslag, naturligvis med henblik på senere at drøfte detaljer i udvalget.

Når fru Janne Normann ikke synes, at man som politiker må være tvedtelt i spørgsmålet om anpartsselskaber, så vil jeg gerne sige, at det synes jeg godt man må. Det er jo rigtigt, at på den ene side er vi alle interesseret i, at der findes en selskabsform, som gør det muligt for nye initiativer at komme til eksistens. På den anden side er vi interesseret i det, jeg for lidt siden sagde til hr. Askjær Jørgensen, nemlig at der ikke er for mange fejl, at der ikke er for meget, der går skævt, så det vanskeliggør det at give selve begrebet »anpartsselskab« så megen prestige, at man kan anvende det. Det er dér, vi skal finde balancen, og jeg deltager meget gerne i fortsatte drøftelser herom.

Det, der for mig har været væsentligt, er, at siden vi lavede begrebet anpartsselskaber gennem den lovgivning, jeg lagde frem i 1973, må vi nok erkende, at begrebet har mistet prestige. Det gør det vanskeligt at opnå lån, det gør det vanskeligt at opnå leverancer, det gør det vanskeligt at finde kunder, der er sikre på, at arbejdet gøres færdigt. Derfor skal vi altså finde en balance, som kan gengive begrebet en større prestige, og det er det, jeg gerne vil medvirke til.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne komplimentere industriministeren for hans elegante forsøg på at lade, som om forslaget har fået en positiv modtagelse. Da jeg lyttede til de forskellige ordførerindlæg, bemærkede jeg med interesse, at selv om hr. Ellemann-Jensen ifølge industriministeren var afdæmpet, hvilket ikke plejer at være den karakteristisk, industriministeren anvender på hr. Ellemann-Jensen, så var indholdet af hr. Ellemann-Jensens indlæg det samme som det, jeg havde givet udtryk for. Ministeren takkede fru Janne Normann for det meget positive indlæg. Jeg vil også takke fru Janne Normann for, at hun påpegede lige præcis de samme kritikpunkter i dette lovforslag, som jeg gjorde i mit indlæg.

Det vil sige, at der faktisk er et flertal, der kræver en lang række ændringer i ministerens forslag, specielt i forslaget om anpartsselskaber. Hvis ministerens udlægning af forhandlingen skal fortolkes på den måde, at ministeren er indstillet på, at der skal gennemføres en lang række ændringer i disse lovforslag, så er det klart, at der er grundlag for at være positiv, men så er der sandelig også grundlag for, at den kritik, der er blevet fremført, kan få indflydelse, så vi derigenem kan få gavnet dansk erhvervsliv.

Jeg vil specielt hæfte mig ved fru Janne Normanns indlæg i forbindelse med aktionærlån og sige, at vi synes også fra konservativ side, at der har været nogle misbrug, men ved den regnskabslov, vi gennemførte i fællesskab efter visse besværligheder, blev der gennemført en større åbenhed omkring netop dette problem, en større gennemsigtighed, som gør, at man nemmere kan følge misbruge op. F.eks. vil dette meget rigoristiske forslag om et totalt forbud have som konsekvens, at en virksomhed må give lån til sine medarbejdere, når de skal have medarbejderaktier første gang, men når de er blevet medarbejderaktionærer og f.eks. har en 1.000 kr.s aktie, så kan de ikke næste gang få medarbejderlån fra firmaet. Det vil altså sige, at denne ændring er i modstrid med de andre forslag i ministerens oplæg, der skal gøre det lettere at etablere og administrere medarbejderaktieordninger. Den del er vi som de radikale positive over for, men hvis man er positiv over for det, så burde man måske også være positiv over for, at medarbejderne kan få lån i forbindelse med disse aktieordninger, og dermed bliver ministerens forslag